

/ — Γιάκουμος Κάστρης παρακαλετὸς μάρτυρας
 / — Μιχάλης παρακαλετὸς μάρτυρας στὸ παρὸ —
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

867

Τροποποίηση διαθήκης

φ. 459r-v

/ Εἰς δόξαν Χριστοῦ ἀμήν. 1687/ Μαΐου 21 κατὰ τὸ παλαιὸν Ἀζία.

/ Ἐκράχθηκα τὴν σήμερον ἐγὼ ὁ ὑπογράφων ὑπὸ τῆς εὐγενεστάτης / καὶ μεγα-
 λειοτάτης ἀρχόντισσας κυρίας Ζαμπέτας Κορονέλλας ἡ ὁποία / εὐρισκομένη κλινή-
 ρισσα καὶ ἀσθενὴς τῷ σώματι ταῖς δὲ φρεσὶ καὶ / αἰσθήσεις σῶα καὶ ἀκέραια ἔκαμε
 νὰ τῆς ἀναγνώσω τὴν πα / ροῦσαν αὐτῆς διαθήκην καὶ γροικώντας καταλεπτῶς τὴν
 πε / ρίληψιν ὅπου ἐδῶ περιέχει λέγει καὶ παραγγεῖλλει [[.]] κατὰ τὸ / παρὸν ὅτι
 ἐπειδὴ καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦ καιροῦ ἀπήτας ἔπραξε / τὴν παρὼν καὶ ἕως τὴν
 σήμερον νὰ ἐφθάρησαν τὰ ζῶα ὅπου / ἀφήνει εἰς τὰ ἀρχοντόπουλά της καὶ νὰ λέγη
 πὼς δὲν τῆς εὐρίσκουν / ται τώρα σηκώνει ἀπὸ ὅλους τοὺς λοιποὺς τὰ ὅσα διὰ κάθε
 πρόσωπο / καὶ παιδὶ ὀνοματίζει καὶ μόνο τῆς ἀρχοντοπούλας της τῆς κυρίας Ἀν-
 δρι / ἀνέτας ἀφήνει μοναχικὸν της πᾶσα λογαριασμὸν ποὺ ν[] / καὶ νὰ μετέχη
 εἰς τὰ λεγόμενα ζῶα καὶ τὰ δρέπη περὶ νὰ χ[] / τα τὸν τόπο τοῦ οἱ κοντετζιόνες
 ποὺ περιέχει ἡ αὐτὴ διαθήκη κ[αί] / ἂν γενῇ μοναστήρι νὰ ἐμπῇ καὶ νὰ τὰ προση-
 λώση ὅλα ὅσα τ[ῆς] / ἀφήνει. Εἰ δὲ καὶ ἀποβιώσῃ μὲ τιμὴν νὰ τὰ δώνη ὅποιου
 ἀδελ[φ] / οῦ της θελήσει ἢ ποῦρι σ' ὅποιο μοναστήρι θελήσει. Ἀκόμη λέγει / ξέχωρα
 ἀπὸ τοὺς ἄνωθε λογαριασμοὺς πᾶχει νὰ λάβῃ ἡ κυρία / ἡ Ἀνδριανέτα τῆς βρίσκονται
 μερικὰ εἰς τὴν ἀμόμαξή μας / ζῶα καὶ ἐπειδὴ νὰ χρεωστῇ ὡς λέγει τοῦ ἀφέντη
 Νικολέττου τοῦ γαμπρ[οῦ της] / τὸν ἥβαλε καὶ ἐπῆρε ἀπὸ τὸν Μπιτζιᾶ μερικὰ
 ζῶα ἀπάνω [] / ἴδιο χρέος τώρα πάλιν τοῦ δώνει ἅδεια νὰ λάβῃ καὶ τὰ ὅσα /
 ζωντανὰ τῆς εὐρίσκονται στὴν ἀμόμαξα καὶ ἂν ἴσως καὶ τοῦ μείνει / ρέστος ὅς
 λάβῃ καὶ ἀπὸ τὸν Ἀργουζῆ τὸ χρέος ὅπου τῆς χρεωστεῖ / καὶ σὲ κεῖνα ποῦναι στὸ
 Σκεπόνι νὰ μὴν πορῇ νὰ βάλῃ τινὰς χέρι / μόνο ἡ Ἀνδριανέτα εἰς βάρος τῆς κατὰ-
 ρας μου καὶ ἂν ἀποβιώσῃ / χωρὶς καμμίαν διόρθωσιν ὅς τὰ μοιράζῃ ὅλα μου τὰ
 παιδιὰ. / Ταῦτα εἶπε καὶ ἐλάλησε μετὰ καθαρὰς γλώττης καὶ ἐρωτηθεῖσα λέγει /
 καὶ τοῦτα πὼς ὅ,τι συρμὴ καὶ μασαρία τῆς εὐρίσκεται καὶ ροῦχα νὰ / εἶναι τῆς
 κυρᾶς Ἀνδριανέτας καὶ ἔτ'ζι προσκαλεῖ καὶ ἀξιόπιστους μάρτυρες.

/ — παπᾶ Γεώργιος Μελισουργός μάρτυρας παρακαλετός
 / — Ματέος Σουμμαρίπας μάρτυρας παρακαλετός
 / — Ἰάκωβος Γάτος μάρτυρας παρακαλετός
 / Κἀγὼ Ἀντώνιος Μενδρηνός καὶ πρωτονοτάριος Ἀξίας ἔγραψα.

/ — Ἐν ἔτει 1689/ Μαΐου 14 ἔλαβαν τὴν μπαρὼν διαθήκη εἰς τὸ χέρι μου κἀγὼ Ἰωάννης Μηνιάτης / νοτάριος ἐπειδὴ καὶ νὰ τὴν εἶχεν ἡ ἄνω προλεγομένη κυρία Ζανμπέτα εἰς τὸ χέριν της / μὰ δὲν τὴν εἶχα σοττοσκριβερισμένη καὶ τῶρι μοῦ τὴν ἔδωσεν εἰς τὸ χέρι μου καὶ ἐσοττοσκρι / βέρησάν την / καὶ ἤφησά τη / ντε-πόζιτη / ὥστε / ν' ἀπο / θάνη τῶρι / [] / [] ὡσάν / ποὺ ἐπό / θανε / καὶ βάνω την καὶ εἰς τὴ μάννα τῆς καντζηλλαρίας μου διὰ νὰ φαίνεται εἰς κά / θεν καιρὸν ποὺ θέλει κάμει χρεῖα εἰς τοὺς ζητοῦντας δικαιώματα ἀπ' αὐτὴν τὴν ὁποία / τὴν εἶχε εἰς τὸ χέρι του ὁ πάτερ Κάρλος ὁ προεστὼς τῆς κυρίας τῆς Καπέλλας ὡσάν ντε / πόζιτη ὥστεν ν' ἀποθάνη καὶ ὡσάν ἐπόθανε μοῦ τὴν ἔδωσεν καὶ ἔβαλά την ἐδῶ ἄν / τζι ἔβαλεν καὶ τὸν μισέρ Ἀντώνιον τὸν Μεντρηνὸ καὶ ἔγραψέν της μερικὰ ἄλλα λόγια ὡς ἤθελε ἀτὴ της / ἐπειδὴν καὶ νὰ εὐρισκούμου ἐγὼ ἀσθενὴς καὶ δὲν ἐμπόρου νὰ πάγων ὄντας μοῦ ἐμήνυσεν καὶ εἰς / τοῦτον τὸν ἔκραξε ἐκεῖνο καὶ ἔβαλέν τονε καὶ ἔγραψέν τα ἀποκάτω ἀπὸ τὴν διαθήκην της / ὡς φαίνονται ἐδῶ παρόν.

868

Διαμαρτυρία

φ. 460^{r-v}

/ [] ἔδωσεν ὁ μισέρ Φίλιππος Κωνσταντῇ Μαροῦς καὶ εἶπε μου νὰ τὸ βάλω / [εἰς τὴν] μάννα διὰ νὰ φαίνεται εἰς κάθεν καιρόν. Φ 498

/ [] καλὰ ἤθελες κάμης νὰ σιωπαίνης κατὰ πῶς εἰς τὴν ἀπόκρισιν εἰς τὸ ρετέ / [] πηλογᾶσαι ἀμὴ ἡ ἀπόκοτην βαρβαρικὴ καὶ φυσικὴ σου γλῶσσα δὲ σὲ ἀφήνει / [] διὰ νὰ σοῦ δοθῇν ἡ δίκαια ἀπόκρισίς της ἀπὸ τζ' εἰπομένης καὶ ἄχρηστη σου / [] ας τῆς ὁποίας ἂν ἴσως καὶ ἐμεῖς ἐθέλαμε γεννηθῇν καὶ ἀναθραφῇ ὡσάν / [] λόγου σου ἴσως ἐθέλαμεν τῆς ὀργῆς στόματι νὰ τῆς δώσωμε τὴν ἀρκετὴν καὶ ἂ / [] στάτη ἀπόκρισιν ἀμὴ ἂς περάσῃ ἐπειδὴ καὶ ἡ δικαιοσύνη δὲ γελᾶται μὲ / [ἀ]ποκοτιὰ γλῶσσας οὔτε μὲ φληναρίσματα μόνου μὲ στοχαστικὰ καὶ δι / ναια μετρητὰ ξεπληρώνεται καὶ μὲ θεμέλια καὶ ἀπόδειξες ὅμως ἀνα / γιάζοντάς μας